

stemmelse, naar man i Stedet for 3 Maaned-der sagde f. Eks. „inden Udløbet af den ordinære Juni eller December Termin efter Udstedelsen“; længer vil det ikke let kunne vare. Det vil ikke medføre nogen nævneværdig Vanskelighed for Administrationen. Jeg nævner dette, fordi jeg glemte at gøre opmærksom paa det ved 1ste Behandling; hvis jeg havde tænkt paa det før, havde jeg muligvis stillet Endringsforslag til denne Behandling. Nu vil jeg overveje, hvor vidt jeg muligvis vil stille Endringsforslag derom til 3dje Behandling.

Oct. Hansen: Hvis det ærede Medlem, som nu satte sig, og som dog lod til at ville stille Endringsforslag til 3dje Behandling, tillige vilde ændre Udtrykket i sit Endringsforslag Nr. 1. „i Tiden mellem de to Pansætninger“, vilde jeg ikke lægge saa megen Vægt paa, at den Realitetsforandring, som jeg har pointeret i mit Endringsforslag Nr. 2, blev vedtagen; men de Ord, jeg citerede, kunne virkelig ikke fortolkes paa anden Maade end saaledes, som jeg fremhævede, da jeg første Gang havde Ordet. De to Pansætninger knyttede sig til de bestemte Tidspunkter, da de paagældende Obligationer blive udstedte. Det er da ganske urimeligt, naar Pantet i Løbet af de mange Aar, i hvilke den ældre Obligation maatte have staaet, successtvt er blevet formindsket over $\frac{1}{10}$, at dette skulde medføre, at nu kunde disse Konverteringslettelser ikke finde Sted. For øvrigt er det rigtigt nok, at der maa kræves Identitet mellem det tidligere Pant og det ny Pant. Det er nødvendigt, for at der kan være Identitet mellem de to Laan, hvoraf det ene skal afløse det andet, men videre behøver man heller ikke at gaa i sine Fordringer. Naar altsaa Laanets Identitet tilstrækkelig godtgøres, saa at man har Lov til at sige, at denne Gjendom, selv om den er bleven formindsket, dog er den samme Gjendom, som tidligere er bleven pantsat, hvilket altsaa vil sige, at det er Hovedparcellen, som er pantsat, synes jeg ikke, at den Omstændighed, at Pantet nu er forringet, maatte samtidig med, at Laanet er bethdelig forringet, skulde udelukke den Stempelfrihed, der her er Tale om. Man maa jo nemlig huske paa, at Stempelfriheden indtræder, selv om det ny Laan er bethdelig mindre end det gamle, nemlig for det Beløb, som den ny Obligation kommer til at lyde paa.

Med Hensyn til mit Endringsforslag Nr. 5, som det ærede Medlem fraraadede, skal jeg sige, at jeg kan dog virkelig ikke se, at der i Lovforslagets § 2 er sat nogen vir-

kelig Grænse for den Tid, i hvilken Tinglæsningsgebyrerne kunne forblive ubetalte. Det ærede Medlems Fortolkning, at Ordene „indtil Retten til Stempelfrihed er godtgjort“ skulde forstås saaledes, at Grænsen er den: indtil den ikke længere kan godtgøres, er vistnok meget rigtig, men det staaer jo uheldigvis ikke i den Sætning. — For saa vidt det ærede Medlem mente, det var unødvendigt eller vilde medføre Besvær, om der, i Tilfælde af at Obligationen blev udleveret fra Tinglæsning, midlertidig udlaaet forinden de 3 Maaned, skulde betales Tinglæsningsgebyr, saa ser jeg dog ikke rettere, end at det jo ikke gaar an, naar der er Tale om, hvorvidt der skal betales Tinglæsningsgebyr eller ikke, at saa Retskriveren giver den paagældende Panteobligation fra sig, uden at Gebyret er betalt, for det er jo navnlig derved, at paagældende Kreditor ikke kan faa sin Obligation udleveret uden at betale Gebyret, at Retskriveren har det bedste Baand paa ham til at betale. Har han først leveret Obligationen fra sig, navnlig maatte ved endelig Ekspedition, saa vil han faa meget Besvær med at faa disse Tinglæsningsgebyrer inddrevne, mulig maa han skride til Udpantning; i mange af den Slags Tilfælde kan det saaledes blive til stort Besvær for Retskriveren. Derimod er der intet i Vejen, naar Retskriveren kan sige: Vil du have Obligationen udleveret uden at have godtgjort din Ret til disse Gebyrfriheder, saa maa du foreløbig betale Tinglæsningsgebyret; kan du saa inden 3 Maaned godtgøre, at du skal have Gebyrfrihed, saa faar du dette Gebyr tilbage. — Naturligvis, hvis den højtærede Finansminister mener, at der ikke er noget i Vejen for, at man ogsaa i saa Tilfælde kan lade Retskriveren udlevere Obligationen, uden at Gebyret virkelig bliver betalt, vil jeg ikke have noget imod det, men jeg vil ikke anbefale det; jeg tror, det vil volde Retskriveren megen Ulejlighed, navnlig hvis han skal gøre Udpantning.

P. G. C. Jensen: Maa jeg blot gøre den Bemærkning, at det allerede gjaldt efter Loven af 1887, at Obligationen skulde udleveres, uden at Gebyret blev betalt. Det stod i Loven den Gang og blev anvendt ganske praktisk og uden mindste Ulempe. Man udleverede Obligationerne uden at faa Tinglæsningsgebyret betalt; det var der ikke noget i Vejen for. Først naar 3 Maaned vare udløbne, blev Betalingen erlagt; det gjorde man den Gang og maa da ogsaa kunne gøre det nu.